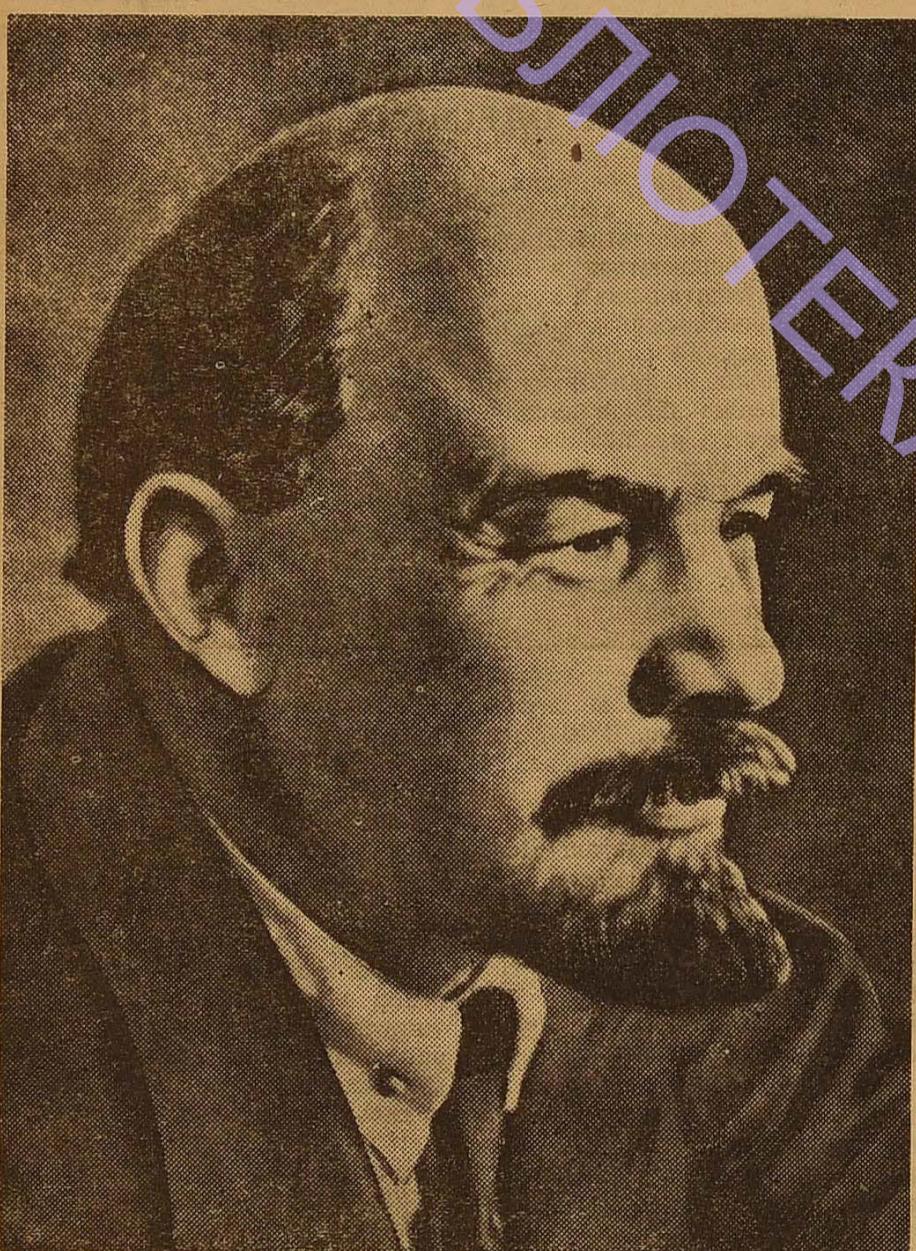
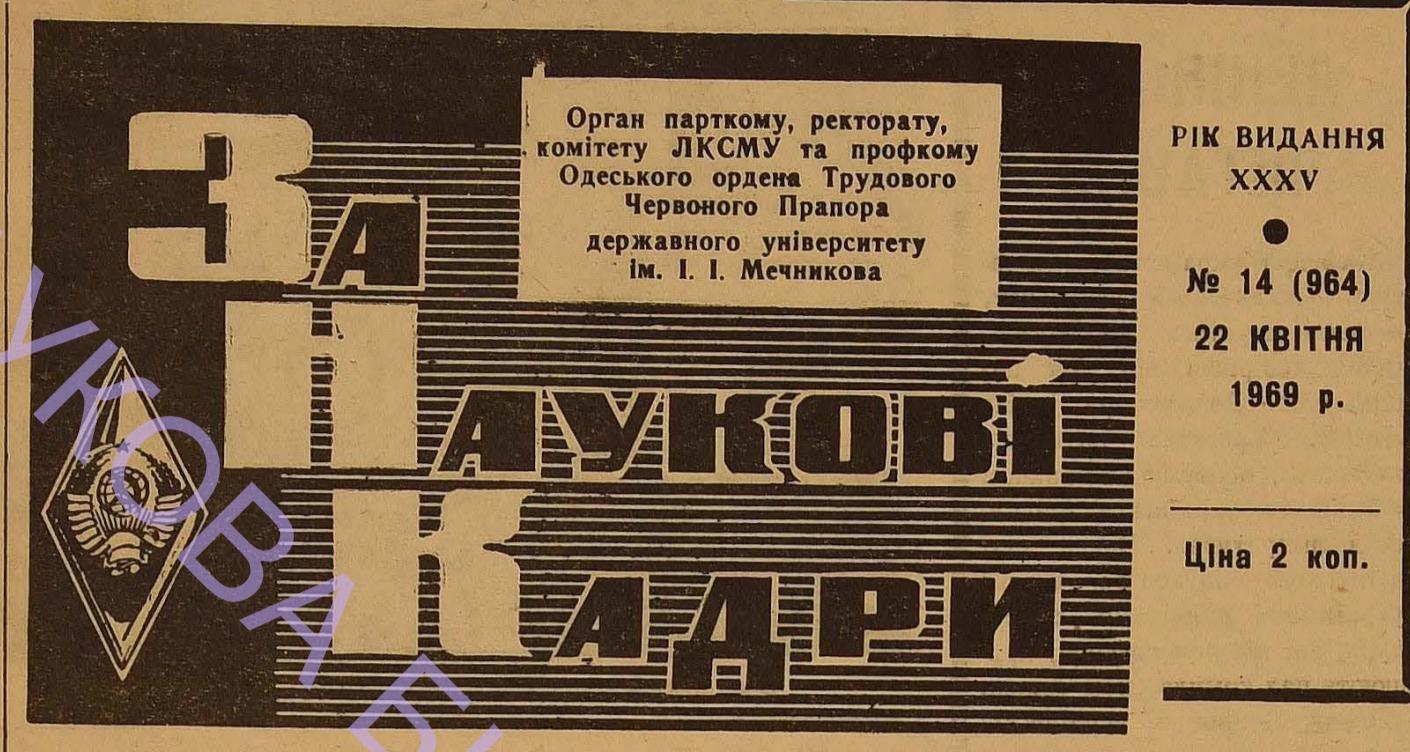

Ленін і тепер живіший від живих.

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, єДНАЙТЕСЯ!

БЕЗСМЕРТНІ ЙОГО ДІЛА

СЬОГОДНІ радянський народ, усе прогресивне людство відзначають 99-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна — засновника Комуністичної партії і Радянської держави, геніального мислителя і найвидатнішого революціонера, вождя і вчителя трудящих всього світу.

Усе своє життя В. І. Ленін віддав справі служіння пролетаріату, трудящим масам, революційному оновленню світу, справі побудови комунізму. В умовах жорстокої реакції, яка панувала в царській Росії, В. І. Ленін сміливо підніс прапор марксизму, створив партію нового типу, заклав її теоретичні, політичні й організаційні основи, загартував, викував її сталеву єдність.

В. І. Ленін ввійшов в історію як вождь Великої Жовтневої соціалістичної революції, що відкрила нову еру в історії людства, еру утворення світо-

вої системи соціалізму.

Великий корифей науки — В. І. Ленін злагатив марксистську теорію новими положеннями і висновками. Ленінізм є прямим продовженням марксизму в епоху імперіалізму і пролетарських революцій, вічно живим джерелом революційної думки і революційної дії. Під прапором ленінізму переміг соціалізм в СРСР. Під його прапором живуть і перемагають народи інших соціалістичних країн, невпинно зростає комуністичний і робітничий рух в капіталістичних країнах, посилюється національно-визвольна боротьба народів Азії, Африки та Латинської Америки.

Могутньою демонстрацією всеперемагаючої сили марксизму-ленінізму, визначною віхою на шляху його розвитку є історичний ХХІІІ з'їзд КПРС, рішення якого визначили основні напрямки нашої внутрішньої і зовнішньої політики на сучас-

ному етапі, накреслили нові рубежі комуністичного будівництва.

Ленінський курс ХХІІІ з'їзду партії дістав дальший розвиток у рішеннях наступних пленумів ЦК. На нові звершення радянських людей надихають полу-м'яні слова Постанови ЦК КПРС про підготовку до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна: «Будемо й далі працювати і жити по-ленінському, створюючи прекрасний пам'ятник Володимиру Іллічу — будову комунізму, велике і гідне втілення його безсмертних ідей».

Безсмертні ідеї Леніна, що відображають думки, праґнення і надії мільйонів людей всіх рас і націй, переможно крокують по планеті. Ім'я великого Леніна живе і буде жити в пам'яті і справах поколінь, у величних ділах Комуністичної партії.

ЗНАННЯ НАШЕ,

СИЛА

ЗБРОІ ДУЖОІ.

В. МАЯКОВСЬКИЙ.

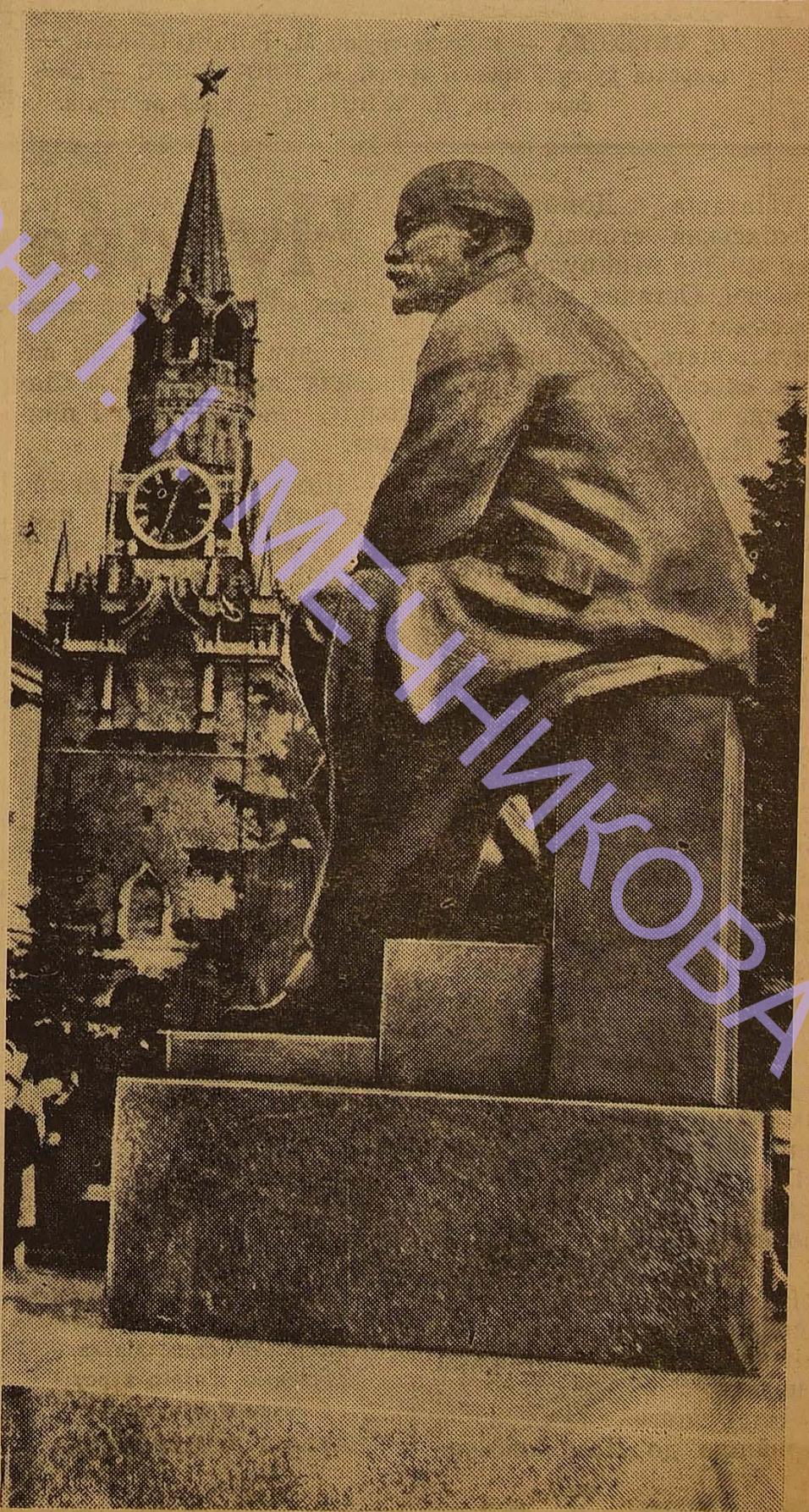
ФОРУМ НАУКОВЦІВ

В НАШОМУ УНІВЕРСИТЕТІ відбулась наукова конференція, присвячена 50-річчю Комуністичного Інтернаціоналу.

Відкрив конференцію словом про В. І. Леніна — організатора і вождя Комуністичного Інтернаціоналу завідувач кафедрою наукового комунізму доцент Д. М. Щербаков.

З доповідю на тему: «В. І. Ленін про одиничне, особливі і загальні в світовому комуністичному русі» виступив доктор історичних наук К. Д. Петряєв. Старший викладач Р. А. Личковський зробив доповідь на тему: «Комуністичний Інтернаціонал і сучасні проблеми міжнародного комуністичного руху», а доцент Г. Л. Фролова — «Комуністичний Інтернаціонал і тактика единого фронту».

Про роль Комінтерна в більшовизації компартії Болгарії говорив в своїй доповіді доцент М. Д. Дихан. Основним напрямком історіографії III Інтернаціоналу присвятив свою доповідь доцент А. Т. Альошкін.

МОСКВА. ПАМ'ЯТНИК В. І. ЛЕНІНУ В КРЕМЛІ.

СЬОГОДНІ—99 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

ВАШИМ, ТОВАРИШУ, СЕРЦЕМ І ІМЕНЕМ

В НАШІЙ третій групі першого курсу українського відділення філологічного факультету 27 студентів. Всі 27 — комсомольці. Ми беремо участь в ленінському огляду студентських груп.

Зовсім недавно в групі відбулись чергові комсомольські збори, на яких ми затвердили план роботи до кінця семестру, підбили деякі підсумки змагання на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. По успішності ми поки що на другому місці.

Але мало лише високої успішності для посягань на високе місце в змаганні. Тому студенти групи беруть активну участь в наукових гуртках, в художній самодіяльності, спортивних секціях.

...Зовсім недавно ми були гостями робітників друкарської фабрики. З цікавістю слухали пояснення добровільного екскурсовода інженера-технолога Олександра Миколайовича Нечаєвої. Переходили з цеху в цех і на наших очах народжувались книги, з якими так часто доводиться спілкуватись. З неменшою цікавістю пройшла зустріч з Григорієм Зленком, автором книги «Нетлінне», що недавно вийшла у видавництві «Маяк». Григорій Дем'янович розповів нам про нелегку і копітку роботу дослідників пам'ятників літератури. А потім автор відповів на запитання, що виникли у нас при читанні книги.

Ми намагаємося знайти різноманітні форми роботи у позалекційний час. В цьому нам багато допомагає агітатор групи Нонна Михайлівна Шляхова.

Хоча доводиться переборювати різного роду труднощі, все ж ми маємо власну художню самодіяльність, любителів-фотографів, кіно-любителів і т. д. А отже маємо фотоальбоми і щоденник, куди заносимо записи про всі корисні справи групи. А кінолюбителі Анатолій Перваков і Євгеній Кузьменко створюють хроніку цікавих подій у житті студентів нашої групи.

Це далеко не всі факти, плани і мрії. Їх можна продовжувати. Але ми хотіли б, щоб актив інших груп поділився своїм досвідом роботи по організації ленінського огляду студентських груп.

О. ЄВТУХОВА — комсорт групи, М. ГОРОДЕЦЬКИЙ — староста курсу і третьої групи, М. ПЛОСКОНОС — комсорт групи, Л. ЧУПИЛКО — профорг групи.

«Наташа Домбровська. Ленінський стипендіат», — ось все, що мені було відомо про неї. Останнє домалювала сама: відчужений погляд, неуважність, властива людям «в собі», оригінальне і значне в кожній фразі.

А Наташа виявилась іншою, навіть — не протилежністю. Звичайна студентка. Але в Наташі є якась чарівність, яка привертає до неї вимушеної бесіди, до відвертості. Тому я зразу подумала: «Ось у кого друзі!». Перший же юнак з її курсу пояснив мені, де знайти її будинок, двері, навіть яку кнопку дзвонника натиснути.

...Ми сиділи в Наташі вдома. І раптом я відчула, що не хочу, не можу про неї писати банальними фразами, можливо тому, що мені було дуже хорошо з нею, як буває хорошо з близькими друзями.

Наташа говорила про те, що на факультеті багато є людей цікавіших, ерудованіших від неї. Девіз Наташі: «Головне — не розпорувається, а то не встигнеш в головному».

Головне для Наташі — фізика. Її вона любить по-особливому, якось життєво, рівно: «Фізика — наука красива».

Наступного дня я знову прийшла до Домбровських.

ЛЕНІНСЬКІ ЧИТАННЯ

Кафедра української літератури філологічного факультету діяльно готується до відзначення 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна. Колектив науковців завершує роботу над збірником «Ленін та українська радянська література». Члени студентського наукового гуртка української радянської літератури, що діє при кафедрі, працюють над комплексною темою: «Образ Леніна в українській поезії».

Нешодавно кафедра розпочала Ленінські читання. Вони відбуватимуться щомісяця.

Перед слухачами з доповідю на тему «В. І. Ленін і Т. Г. Шевченко» виступив професор А. В. Недзвідський. Розкриваючи тему своєї доповіді, вчений зазначив, що пізнання і вивчення її продовжується.

Найближчим часом члени кафедри української літератури прочитають доповіді про ленінську теорію відображення та сучасний літературний процес, про українську драматургічну Ленініану та про образ В. І. Леніна в українській прозі, поезії та літературі для дітей.

Лариса ДУЗЬ.

В одному з залів Центрального музею В. І. Леніна.

ДОРОГІ РИСИ ВОЖДЯ

ОБРАЗ В. І. ЛЕНІНА НА СЦЕНІ ОДЕСЬКИХ ТЕАТРІВ

ЛЕНІНСЬКА тема — одна з найвеличніших і хвилюючих тем радянського мистецтва. Дорогі риси вождя зберігаються в кінофільмах (документальних і художніх), в живописі, скульптурі, поетичному слові, на сцені.

В другій половині тридцятих років образ Леніна зайняв важливе місце в творчості радянських драматургів. З'явились такі твори, як «На березі Неви» К. Треньова, «Людина з рушницею» М. Погодіна, «Правда» О. Корнійчука. В постановках цих п'ес глядачі вперше зустрілися з сценічним втіленням образу Ілліча.

Майже водночас зі столичними театрами до цих п'ес звернулись і наші одеські театри. В 1937 році російський театр ім. Іванова поставив «На березі Неви» К. Треньова. Роль Леніна виконував С. Тимохін. В цій виставі Ленін з'являється без слів лише в фінальній сцені. Того ж року на сцені українського театру імені Жовтневої революції була поставлена п'еса О. Корнійчука «Правда». Образ В. І. Леніна створив А. Крамаренко.

В передвоєнний театральний сезон в театрі ім. Іванова була поставлена п'еса М. Погодіна «Людина з рушницею». Роль Леніна виконав П. Михайлов. Він не зміг розкрити багатогранність цього образу, але прониклива гра, сценічне обдарування говорили на користь актора. Пройдуть роки і П. Михайлов, уже досвідчений актор, повернеться до образу Леніна.

В 50-і роки театр поставив п'еси «Сім'я» І. Попова, «Кремлівські куранти», «Третя патетична» М. Погодіна. В першій з цих вистав роль Леніна виконував молодий актор Макаров. При наявності позитивного відгуку актора, мусимо зазначити, що розкрити образ в належній мірі йому не вдалося. Більш проникливо була гра Л. І. Бугової в ролі Марії Олександровівни — матері Леніна.

«Кремлівські куранти» — тема захоплюючої мрії Леніна про світле майбутнє Росії. Спектакль створений в поетичному ключі. Вперше драматург намагається розкрити образ вождя не лише епічними засобами, не лише через героя, а й в ліричному плані. В цій п'есі на сцені театру ім. Іванова образ В. І. Леніна створив П. Михайлов. Як відзначали рецензенти, акторові вдалось розкрити основну лінію п'еси — титанічні зусилля Леніна у перетворенні в життя плану електрифікації країни.

Особливої сили, сценічної виразності і переконливості досягає виконавець у сцені зустрічі Леніна з відомим англійським письменником Уеллсом.

Ще глибше П. Михайлов розкриває образ В. І. Леніна у виставі «Третя патетична», де поряд з Леніним-борцем, Леніним-організатором постає перед нами Ленін-мислитель, Ленін-філософ. Особливо проникливо П. Михайлов відтворює ленінську добrotу, сердечність, бажання допомогти людям, і в той же час — ненависть до всіх тих, хто стоїть на перешкоді великій трудівничій справі країни.

Створення образу вождя трудачів П. Михайловим — то велика творча перемога актора.

На сцені театру ім. Жовтневої революції в повоєнні роки було поставлено п'еси Б. Горбатова «Юність батьків», «Ім'я революції» М. Шатрова та «Кремлівські куранти». У всіх цих спектаклях образ Леніна створив актор Л. Луценко.

Вистава «Юність батьків» — це перші, ще несміливі кроки у створенні такого складного й відповідального образу. В наступному актор прагне вже глибше розкрити людяність, душевність Леніна, однак Ленін-мислитель залишився ще мало відчутним. Над актором в сильній мірі тяжів документальний матеріал. Звернення Л. Луценка до образу Леніна в п'есі М. Погодіна було більш вдалим. Розкрито образ повніше, яскравіше. Віддаючи іноді данину зовнішнім прийомам, артист спромігся подати образ Леніна в психологічному аспекті. Виконавцеві вдалось показати, що за всіма діями Леніна-людини, чуйного, скромного, доброго — криється постійна турбота Леніна-вождя за долю країни.

Театральним святом міста став приїзд до Одеси відомого московського актора Смірнова, який на сцені українського театру виступив в ролі Леніна в спектаклі «Кремлівські куранти».

В повоєнні роки з образом Леніна ми зустрічалися на сцені театру опери і балету у виставі «В бурю» Т. Хренникова. На роль Леніна було запрошено актора Політіцького.

...Минають роки, а Ленін для нас лишається «живе всіх живих». Ми хочемо його знати більше, краще. Зберегти, донести до нових поколінь цей світливий образ Вождя — почесне завдання мистецтва. Йдучи з театру ми маємо внести в свою серці величним і неповторним, таким мудрим і людянім образ рідної людини, образ Ілліча.

З доповіді на засіданні наукового гуртка студентки IV курсу філфаку Л. МАРКУШЕВСЬКОЇ.

Чудова дівчина

Мати звичним жестом запросила до кімнати: «Зайдіть. Може скоро і прийде».

— Що я можу сказати про неї? Навчається. Багато працює, дуже багато. Та ви ж всі такі! Друзі приходять часто, навіть шкільні. Вона — просто трудачка.

В цей вечір я познайомилася і з подругами Наташі.

Всі вони дуже зайняті люди — дипломниці. Але про Наташу говорили довго. Принципова, душевна, одним словом, хороша. Це до неї, коли буває дуже важко комусь з них, приходити вони додому, щоб тільки посидіти, відвісти душу.

Наташа — незмінний староста курсу. Комусь не дали стипендію. Маленька, та все ж трагедія. І Наташа йде до деканату, твердить, просить, добивається.

Ввечері я знову прийшла до Наташі. Прийшла на п'ятнадцять хвилин. Наташа знову поспішала. Вона акуратно завернула бутерброди, поклала до сумки: для дівчат, які працюють зараз в лабораторії.

На вулиці вона була для прохожих звичайною дівчиною, а для мене — чудовою. Зі своїм сприйняттям світу, людей, свою простотою. Чудова без зовнішньої оригінальності, звичайна студентка.

Л. БЕЛОЗЬОРОВА,
студентка філологічного
факультету.

Ленінська стипендіатка,
студентка п'ятого курсу
фізичного факультету
НАТАША ДОМБРОВСЬКА

СЬОГОДНІ—99 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

МИСЛИМО, ДИХАЄМ, БОРЕМОСЬ І ЖИВЕМ!..

НА ТЕОРЕТИЧНИХ КОНФЕРЕНЦІЯХ

НА ХІМІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ пройшла, організована кафедрою наукового комунізму, студентська теоретична конференція на тему: «В. І. Ленін і завдання комуністичного виховання молоді».

Після вступного слова доцента Д. М. Щербакова із змістовними доповідями виступили студенти Чорний, Букін, Вторенко.

Потім виступив секретар комітету комсомолу університету Т. Ткаченко, який розповів про роботу і підсумки республіканського з'їзду студентів-активістів.

Аспірант кафедри наукового комунізму Ф. Резнік виступив з повідомленням про роботу по комуністичному вихованню в спілці вільної німецької молоді.

Уважно, з неослабнім інтересом слухали учасники конференції старого більшовика В. А. Хабарєва. Він поділився своїми спогадами про зустріч з В. І. Леніним.

Конференція була інтересною і повчальною.

Н. НАЗАРОВА,
старший лаборант кафедри наукового комунізму.

* * *

ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ на тему: «Ленінський етап розвитку теорії наукового комунізму» була проведена зі студентами п'ятого курсу юридичного факультету.

З доповідями на конференції виступили студенти-заочники тт. Сітковський, Онопа, Яковенко, Глушков, Манзюк, Сігалова.

* * *

СТУДЕНТИ — ЧЛЕНИ НСТ історичного факультету провели дніами конференцію-зустріч з істориками факультету і працівниками історичних установ Одеси.

На конференції-зустрічі мова йшла про вивчення ленінської ідеї-ної спадщини на матеріалах півдня України. З доповідями виступили доцент П. Г. Чухрій, науковий співробітник партархіву обкому КПУ Л. С. Нагорних, директор краевидавчого музею тов. Пустовойтенко, завідуючі кафедрами історичного факультету.

Пленум комітету комсомолу університету

Відбувся Пленум комітету комсомолу університету. Пленум обговорив організаційні питання.

В з'язку з обранням С. М. Бойченка другим секретарем Центрального райкому комсомолу, Пленум звільнив його від обов'язків секретаря комітету ЛКСМУ університету.

Секретарем комітету комсомолу ОДУ обрано Т. ТКАЧЕНКО, його заступником — студента третього курсу юридичного факультету Ю. ІВАНОВА.

ГOTUЮЧИ гідну зустріч XVIII партійному з'їзду, комітет комсомолу розгорнув соціалістичне змагання між факультетами, групами, між окремими студентами, викликав на змагання всі вузи та науково-дослідні заклади Одеси.

Комсомольська організація університету значно виросла і стала однією з найчисленніших у місті. На семи факультетах навчалося 2599 студентів і 133 аспіранти.

Комунисти й комсомольці становили 64 проценти студентського складу (1663 особи) проти 43 процентів (626 осіб) у 1933 році. Ріст відбувався як за рахунок збільшення партійно-комсомольського відсотку при наборі до університету, так і внаслідок поліпшення роботи по прийому до комсомолу. Так, за 15 місяців (жовтень 1937 р. — січень 1939 р.) до лав комсомолу вступило 190 студентів університету.

Розширення набору до аспірантури дало змогу створити комсомольські аспірантські групи при кафедрах і факультетах. Найбільш численною і діяльною з них була аспірантська група історичного факультету.

XVIII з'їзд партії студенти університету. Початок в № 11.

Продовження. Початок в № 11.

ЗНК

Початок суботників почали залізничники депо Москва-Сортувальна п'ятдесят років тому. Для потреб фронту вони відремонтували тоді надурочно три паровози.

В. І. Ленін з захопленням відвідав почин московських залізничників, назвавши його великим. Вождь трудящих вбачав у ньому зародок свідомого ставлення робітників до праці, утвердження нової трудової дисципліни, творчої участі мас у господарюванні.

Славний почин московських залізничників здобув могутні крила. Суботники стали у нас традиційними. Але суботник, який відбувся 12 квітня, був особливим. Це був ювілейний суботник. Тому скрізь панувала атмосфера великого політичного і трудового піднесення.

В ювілейному суботнику взяли участь понад 1500 наших студентів. Майбутні юристи, історики, математи-

КРИЛА ВЕЛИКОГО ПОЧИНУ

СОТНІ НАШИХ СТУДЕНТИВ
ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У ЮВІЛЕЙНОМУ СУБОТНИКУ

☆

ки, геологи, фізики працювали в цей день з особливим піднесенням. Вони рили траншею під кабель нової тролейбусної лінії, яка з'явиться південно-західний масив з вулицею Островідова.

СЛАВНО ПОТРУДИЛИСЬ СТУДЕНТИ. 1400 МЕТРІВ ТРАНШЕІ — ОСЬ РЕЗУЛЬТАТ ІХ РОБОТИ.

А ті, хто не був зайнятий на прокладці траншеї, при-

водили в порядок території своїх факультетів. Хіміки очистили від сміття двори по вулиці Шепкіна № 14 і по вулиці Радянської Армії, № 24. Біологи навели зразковий порядок на своїй території, філологи і частина істориків були зайняті прибиранням своїх корпусів.

Тривала робота і в неділю. В цей день добре потрудились студенти факультету романо-германської філології. Вони очистили нову територію Ботанічного саду, а на старій території цим же ділом було зайнято чимало філологів.

Хіміки і географи працювали на приморських схилах.

Дружно йшла робота в лабораторіях і кабінетах університету. Співробітники навели в них зразковий порядок.

Організовано, як справжнє свято праці пройшов в університеті ювілейний суботник.

Студенти-юристи на ювілейному суботнику 12 квітня 1969 року.

Фото
П. НАГІРНЯКА.

Сторінки з літопису УНІВЕРСИТЕТСЬКОГО КОМСОМОЛУ

верситету зустрічали новими успіхами в навчанні. Про це свідчать наслідки зимової сесії 1939 року: 67,3 проценти екзаменаційних оцінок становили «добре» та «відмінно». На історичному, фізико-математичному, біологічному та хімічному факультетах 50 процентів студентів склали екзамени на «відмінно».

Зросла кількість наукових студентських гуртків (32 гуртки в 1938/1939 навчальному році). Загальне керівництво ними здійснювалося створене у 1938 році «Єдине наукове студентське товариство». Систематично проводились студентські наукові сесії, конкурси на кращу наукову працю.

Комітет комсомолу знаходив цікаві форми виховної роботи серед студентства. Проводились колективні відвідування одеських театрів. Так, великий інтерес викликав у студентів диспут по прем'єрі театру Жовтневої револю-

ції «Павло Греков» (січень 1939 рік). У диспуті взяли участь і актори театру.

Було проведено цикл лекцій з історії мистецтва та літератури, з військово- медичних питань, з питань комуністичної моралі. Комсомольці побували в екскурсіях по історичних місцях, зустрічалися з ветеранами партії і комсомолу, з письменниками і поетами Одеси. Відбувся вечір-зустріч з геройчними моряками теплоходу «Скворцов-Степанов» та вихованцями іспанського дитбудинку. Було організовано вечір, присвячений підведенням підсумків перед їздівського соціалістичного змагання студентів.

РІШЕННЯ XVII з'їзду партії мобілізували комсомольців на боротьбу за високу успішність. 1938/1939 навчальний рік більшість студентів університету (72,7 процента) завершило з відмінними та добрими оцінками.

Комсомольська група третього курсу історичного факультету склала всі іспити лише з високими оцінками.

Найбільш наполегливо оволодівали комсомольці суспільними науками. Так, з 50 студентів четвертого курсу історичного факультету 40 склали іспит з основ марксизму-ленінізму на «відмінно» і лише 10 — на «добре».

В останні довоєнні роки (1940—1941 pp.) університет постійно займає перше місце по успішності серед вузів міста та області. Приклад у навчанні подавали комсомольські активісти. 13 комуністів та комсомольців одержували іменні державні стипендії.

Вже в ці роки стає традиційним проведення щорічних зустрічей першокурсників з професорами та студентами-відмінниками старших курсів. Комсомольці-старшокурсники допомагали своїм молодшим товаришам правильно ор-

ганізувати свій час, подавали конкретну допомогу в оволодінні основами наук.

На кожному факультеті студенти проводили широку й змістовну наукову роботу. Наукові гуртки створювались майже з кожного предмету, що викладався на факультеті. Значна кількість талановитих гуртків після закінчення університету була залишена для викладацької діяльності. Серед них і ті, хто є сьогодні працює в нашому вузі — доцент Г. В'язовський професор С. Мельник, закінчив наш університет нині академік І. Гуркій і багато інших.

Змістовну наукову роботу проводили комсомольці філологічного факультету. Активну участь брали вони у підготовці альманаху, присвяченого 10-му роковинам з дня смерті В. Маяковського, збірника «Великий поет-революціонер», присвяченого пам'яті Т. Г. Шевченка; у відзначенні 75-річчя з дня народження М. Коцюбинського. Ціною ініціативою комсомольців-філологів було створення літературно-творчого гуртка при літературному кабінеті в гур-

Продовження на 4-й стор.

3

ПАРТІЯ СЛОВО ПРО СЛОВО

КОЖНА мова має, набутий на ю в процесі свого розвитку, словниковий запас, який відбиває рівень економічного, культурного й політичного розвитку народу, творця й носія мови. У словниковому запасі мови можна виділити дві великі групи: слова рідномовні й слова іншомовні.

У сучасних російській та українській мовах є багато іншомовних слів, які в різний час були запозичені в них із практичних потреб. До таких слів належить і таке поширене й звичне тепер для нас слово, як партія. Історія цього слова і буде далі в полі нашої уваги.

Уживане в сучасних російській та українській мовах слово партія генетично безпосередньо звязане з французьким словом парті, яке утворилось від латинського іменника pars. І латинське слово pars, і французьке парті спочатку уживалось тільки в одному значенні — «частина цілого». Це було їх первісне значення. Та в мові нема, мабуть, жодного слова, яке б протягом своєї історії уживалось тільки в первісному значенні. З'явившись на світ, нове слово починає уживатись за різних обставин, у різних словосполученнях, контекстах, вимовляється іноді з різною, незвичайною інтонацією, що й тягне за собою зміну його первісного значення. Так сталося і з словом парті (наше — партія).

Тепер слово парті (партия) у своїй рідній французькій мові, і в мовах, які його запозичили, може уживатись у багатьох значеннях. Розвиток найголовніших значень міг з'явитись і поширюватись приблизно в такій послідовності. Спочатку слово парті (партия) уживалось, мабуть, у значенні «частина виробленої однорідної продукції», а потім — «частина товарів, призначених на продаж». Через деякий час слово парті (партия) стало уживатись і в значенні «частина, загін військо-

ка» та «група гравців карточної гри». Тільки після появи цих нових семантических відтінків слово парті (партия) почало вживатись і в значенні «частина, група людей, які виступають проти інших, що не погоджуються з ними в якомусь виробничому, економічному чи політичному питанні».

У всіх наведених вище значеннях слово парті (партия) і було запозичене в XVIII ст. з французької в російську, в якій воно стало звучати як партія. Та в кінці XVIII ст. під час Великої французької революції слово парті і у французькій, і у російській та інших європейських мовах стало уживатись і в значенні «група політичних однодумців».

Однак, майже протягом усього XIX ст. слово партія у всіх мовах ще не уживалось у значенні «політична організація, що об'єднує найактивніших представників класу чи частини класу і виражає його інтереси, керує ним у класовій боротьбі». Тільки з поширенням у Європі ідей марксизму, слово партія набуло наведеного вище термінологічного політичного значення. Про це, діречі, свідчить і той факт, що слово «восполучення «група політичних однодумців» поступово звужує сферу свого вжитку і витісняється, наприклад, такими словосполученнями, як «ліберальна партія», «республіканська партія», «соціал-демократична партія» тощо.

У нашій країні організатором і творцем революційної, керованою марксистською передовою теорією, партії, партії нового типу був В. І. Ленін. У його класичних працях і було подане визначення партії нового типу як частини робітничого класу, його передового, свідомого загону, озброєного марксистською теорією, знанням законів суспільного розвитку, здатного очолити революційну боротьбу пролетаріату і всіх трудящих за побудову соціалізму й комунізму.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

тожитку на Ново-Аркадійському шляху.

Над цікавою і корисною темою працювали студенти створеного у жовтні 1938 року гуртка політкоюмії. Гурток готував літературний коментар до праці К. Маркса «Капітал» (том I).

З ініціативи комсомольців-старшокурсників у 1940 році була проведена студентська діалектологічна експедиція. Під керівництвом доцента А. Москаленка комсомольці (п'ять студентів-філологів нашого університету та стільки ж студентів Одеського педагогічного інституту) зібрали цінний мовний матеріал в селах Білки та Ярецькі Полтавської області.

Великою подією в житті університету було святкування 75-річчя з дня його заснування (травень 1940 року). Підготовку до цього ювілею комітет комсомолу розпочав ще в 1939 році. Восени 1939 року було здано до друку два збірники студентських наукових праць. У вересні цього ж року комітет комсомолу університету звернувся до професорів, студентів і співробітників колишнього Новоросійського університету та

Інституту професійної освіти, які брали участь в революційному русі та в громадянській війні, з проханням подати матеріали та свої спогади для ювілейного збірника. Збірник було підготовлено «Єдиним науковим студентським товариством».

У ювілейні дні комсомольці провели IV університетську олімпіаду, організували виставку наукових праць.

ЗМІЦНІЛИ зв'язки університетського колективу з виробництвом. З'явилися нові форми цих зв'язків. Так, до 175-річчя з дня смерті М. В. Ломоносова на хімічному та філологічному факультетах відбулися пленуми кафедр, на яких у присутності представників підшефних шкіл, військових частин і стахановців заводів було заслухано ряд рефератів студентів-старшокурсників. Поряд з постійно діючим лекторієм для студентів було створено «Університет

вихідного дня», на заняттях якого молоді стахановці і багатоверстники підприємств, службовці, вчителі слухали лекції на різні теми, знайомилися з досягненнями науковців університету.

Виконуючи рішення Х Пленуму ЦК ВЛКСМ, майбутні педагоги-комсомольці університету шукали нових форм зв'язку з учнівськими та комсомольськими колективами загальноосвітніх шкіл. З цією метою комітет комсомолу університету практикував проведення «днів відкритих дверей» для випускників шкіл Одеси.

Комсомольці університету були постійними гостями не тільки підшефних, але й більшості інших шкіл міста, проводили там змістовну виховну роботу. Початок добрий справі поклали комсомольці фізико-математичного факультету, які провели у квітні 1940 року олімпіаду юних математиків. В ній взяло участь близько 300

КРОКИ СПАРТАКІАДИ

СПАРТАКІАДА університету набирає темпів. Все більше представників різних видів спорту вступають в боротьбу за чемпіонське звання.

Нещодавно завершилась першість самбістів. В змаганнях взяли участь збірні команди восьми факультетів. Не була представлена лише команда історичного факультету.

Перше місце завоювали самбісти біологічного факультету. Збірна фізично-математичного факультету — на другому місці, а юридичного — на третьому.

В особистому заліку в порядку вагових категорій чемпіонами стали: Радеев — (філологічний факультет), Гордієнко (фізичний факультет), Висоцький (геолого-географічний факультет), Осипов (фізичний факультет), Гольденберг (механіко-математичний факуль-

тет), Аветісян (юридичний факультет), Соловій (механіко-математичний факультет).

На спартакіаді університету настають дні вирішальних спортивних баталій. Яке ж зараз становище команд? Ось таблиця, складена за результатами п'яти, вже розіграних видів спорту.

1. Біологічний факультет — 40 очок.

2. Фізичний факультет — 36 очок.

3. Механіко-математичний факультет — 31 очко.

4. Філологічний факультет — 29 очок.

5. Геолого-географічний факультет — 27 очок.

6. Історичний факультет — 16 очок.

7. Факультет романо-германської філології — 14 очок.

8. Юридичний факультет — 13 очок.

9. Хімічний факультет — 3 очка.

СТАРКА

На цьому знімку ви бачите студентку-вечірницю першого курсу філологічного факультету Ірину АЛЕКСЄЄВУ. Вона кандидат в майстри спорту СРСР з художньої гімнастики. Весь вільний час дівчина віддає тренуванням. Ось і зараз Ірина відшліфовує вправу з стрічкою.

Фото Г. МЯГКОВА.

ТРИВАЄ розигриш першості з футбола команд вузів нашого міста. Футболісти університету останні дві гри провели успішно. Вони виграли у команд консерваторії з рахунком 3:0 і звели вінчію матч з футболістами інженерно-будівельного інституту — 1:1.

НА ФОТО: момент матчу футбольних команд університету і консерваторії. Студент четвертого курсу біологічного факультету Д. ШУНЯЄВ (ліворуч) забиває гол у ворота суперників.

революційного руху та громадянської війни, з героями боїв з японськими мілітаристами та білофіналістами, з бійцями та командирами підшефних військових частин, з учасниками звільнення Західної України, Західної Білорусі та Південної Бессарабії й т. д. Цікаво пройшла в університеті військово-історична конференція, присвячена О. В. Суворову.

На факультетах працювали стрілецькі гуртки, гуртки ППХО, ГСО, топографії, зв'язку тощо. Взимку 1940 року в порядку виконання норм ВС 1-го ступеню комітет комсомолу провів військово-тактичну гру студентів третіх-четвертіх курсів.

Напередодні Великої Вітчизняної війни комсомольський колектив нашого університету був дійовою опорою партійної організації в її роботі по вихованню освічених, безмежно відданых Батьківщині спеціалістів, активних учасників соціалістичного будівництва.

Г. ГОНЧАРУК,
В. КОЗЛЕНКО,
асистенти кафедри
історії КПРС.

Далі буде.

Сторінки з літопису університетського комсомолу

Продовження. Поч. на 3-й стор.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, комітета ЛКСМУ и профкома Одеського ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. И. И. Мечникова, гор. Одеса. Адреса редакції: Одеса, вул. Петра Великого, 2.

БР 00363

Одеська міська друкарня

Зам. № 1582—1000.

Редактор Ю. ВАЙСБЕЙН.